A prófécia alapjai

7. lecke, 2. negyedév, 2025. május 10-16

Szombat délután, május 10

Emlékezetes szöveg:

„És hallám az Úrnak szavát, aki ezt mondja vala: Kit küldjek el és ki megyen el nékünk? Én pedig mondék: Ímhol vagyok én, küldj el engemet! Ézsaiás 6:8

Isten egyházának — a szőlőskert őreinek — ma különlegesen értékesek azok a tanácsok, amelyeket Isten a próféták útján adott. A próféták világossá tették, hogy mi Isten örökkévaló szándéka az emberiséggel. Érthetően tanították, hogy Isten szereti az elveszett embert. Ezekben a tanításokban világosan feltárul az a terv is, amit Isten megváltásukra készített. Izráel elhívásáról, eredményeiről, kudarcairól beszéltek a letűnt századok során végig a próféták, akiket Isten küldött egyházához. Elmondták, hogy Isten újra kegyelmébe fogadja őket; beszéltek arról, hogy a nép hátat fordít a szőlőskert Urának. Tanították, hogy a hűséges maradék fogja megvalósítani a korszakokat átfogó tervet. A maradék életében beteljesül a szövetség minden ígérete. Isten ma ugyanazt az üzenetet küldi egyházának — az Úr szőlője hűséges szőlőműveseinek -, mint amit hajdan prófétája által küldött: PK 12.4

,,A színború szőlőről énekeljetek:
Én az Úr, őrizem azt,
Minden szempillantásban öntözöm,
Hogy senki meg ne látogassa,
Éjjel-nappal megőrzőm azt" (Ésa 27:2-3). PK 13.1

Izráel! Bízzál Istenben! A szőlőskert Gazdája most is gyűjti drága gyümölcseit a nemzetek és népek közül. Sokáig várt rájuk. Nemsokára eljön övéihez; és azon a boldog napon végre megvalósul terve Izráel házával: "Jövendőben Jákób meggyökerezik, virágzik és virul Izráel, és betöltik a földnek színét gyümölccsel" (Ésa 27:6). PK 13.2

Vasárnap, május 11.

Itt vagyok, küldj el engem

Olvassuk el Ézsaiás 6:6–8. Ézsaiás tudta, hogy a bűn azt jelenti, hogy „el vagyunk veszve". A bűn zsoldja a halál. De ahelyett, hogy a bűn következményeinek kiszolgáltatva hagyná minket, a szerető Isten közelebb von minket magához. Mi volt ennek a találkozásnak az eredménye, és miért fontos?

"Jaj nékem — kiáltotta elvesztem, mivel tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép közt lakom: hisz a királyt, a seregeknek Urát láták szemeim!" (Ésa 6:5.) Amint ott állt, a belső szentélyből, az Isten jelenlétéből áradó fény teljes világosságában, rádöbbent arra, hogy tökéletlenségével és erőtlenségével semmiképpen sem tudja teljesíteni küldetését. De egy szeráf odajött hozzá, hogy szorongását feloldja és alkalmassá tegye fontos küldetésére. Az oltárról vett izzó parázzsal e szavak kíséretében érintette ajkát: "Ímé ez illeté ajkaidat, és hamisságod eltávozott, és bűnöd elfedeztetett." Majd Isten hangja hallatszott. ,,Kit küldjek el és ki megyen el nékünk?" — kérdezte. Ésaiás így válaszolt: ,,Imhol vagyok én, küldj el engemet!" (Ésa 6:7-8.) PK 193.3

De eljövetele előtt — mondta Jézus — "Az Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik az egész világon, bizonyságul minden népnek" (Mt 24:14). Országa nem jön el előbb, amíg kegyelmének örömhíre fel nem hangzott a föld minden részén; országának eljövetelét siettetjük tehát, ha Istennek átadjuk magunkat, és lelkeket nyerünk meg az igazságnak. Akik magukat teljesen felajánlják szolgálatára, s így szólnak: "Ím, itt vagyok, küldj engemet", s akik készek tevékenykedni embertársaikért — "megnyitni szemeiket, hogy sötétségből világosságba és Sátánnak hatalmából Istenhez térjenek, hogy bűneiknek bocsánatát és a megszenteltek között osztályrészt nyerjenek..." —, csakis azok imádkozhatják őszintén: "jöjjön el a te országod" (Ésa 6:8; Apcs 26:18). HB 112.2

Hétfő, május 12

A két kerub

Olvassa el a Teremtés könyve 3:21–24. Milyen feladatot kaptak a kerubok – és miért?

Ha az ember a bűneset után hozzáférhetett volna az élet fájához, akkor örökké élt volna, és ezzel a bűnt halhatatlanná tette volna. De villogó pallosú kérubok őrizték "az élet fájának útját" (lMóz 3:24), és Ádám családjának egyetlen tagja sem juthatott el az élet fájához, és nem ehetett az életadó gyümölcsből. Ezért nincs egyetlen halhatatlan bűnös sem. NK 475.2

A szentek szentjében állt az arany borítású, értékes fából készült frigyláda, amely az Isten által írt törvényt: a Tízparancsolatot megörökítő két kőtáblát rejtette magában. A szent láda csodálatos mestermívű fedele volt a kegyelem királyi széke. A fedél felett tömör aranyból készült két kérub emelkedett, egy-egy a láda két szélén. Isten jelenléte ebben a helyiségben mutatkozott meg, a két kérub közötti dicsőségfelhőben. NK 369.1

Ezékiel látomásában Isten a kérubok szárnya alatt tartotta kezét. Ez arra tanítja szolgáit, hogy Isten hatalma teszi sikeressé őket. Ha kivetik magukból az álnokságot, ha megtisztítják szívüket és lelküket, akkor az Úr együtt fáradozik velük. {5T 754.1}

Az élőlények között villámgyorsan mozgó, ragyogó fény azt a sebességet jelzi, amellyel a földi történelem a befejezéshez közeledik. Aki sohasem szunnyad, aki következetesen tervének megvalósításán dolgozik, az szépen, kisiklás nélkül tudja fejleszteni hatalmas művét. Ami a véges elmék számára átláthatatlanul bonyolult, azt az Úr keze tökéletes rendben tartja. Mindig talál módot arra, hogy meghiúsítsa a gonoszok szándékát. {5T 754.2}

A kerubok arca megegyezik a Jelenésekben szereplő állatokéval, ezért mindkettőnek kiegészítő jelentése van, amelynek kulcsát János adja meg: „És új éneket énekeltek, mondván: Méltó vagy, hogy a könyvet vegyed, és annak pecsétjeit feltörd, mert megöltek, és megváltottál minket Istennek a véreddel, minden nemzetségből, nyelvből, népből és nemzetből." Jelenések 5:9.

Az angyalok küldetését az eddiginél jobban meg kell értenünk. Gondoljunk arra, hogy Isten minden őszinte gyermeke együtt dolgozik a mennyei lényekkel. A világosság és erő láthatatlan seregei figyelik a föld szelídeit és alázatosait, akik hiszik és igénylik Isten ígéreteit. Kérubok és szeráfok, valamint rendkívüli erejű angyalok állnak Isten jobbján. "Vajon ezek nem szolgáló lelkek-e mind, akik azokért küldettek szolgálatra, akik örökölni fogják az üdvösséget" (Zsid 1:14)? AT 103.2

Kedd, május 13

Parázsló szén

Olvassuk el Ezékiel 1:4–14. Milyen hasonlóságokat látunk e szakasz és az Ézsaiás 6:1–6 és a Jelenések 4:1–11-ben leírt jelenetek között?

Most teljes figyelmünket arra a csodálatos jelenetre kell fordítanunk, amelyet Ezékiel látott a folyó partján, a káldeusok földjén. Mivel „az Úr dicsőségének látszatát" jelentette, nyilvánvalóan az volt, aki ott volt:az Úr az egyik trónján.

Ezekiel által látott isteni megjelenésen (Ezek. 1:28) kívül a Biblia három másik alkalommal is leírja, hogy Isten trónon ül – egyszer Ézsaiás, kétszer pedig János, a Jelenések írója látta; nevezetesen:

(1) *"... láttam az Urat is, aki magas és emelt trónon ült, és az ő köntöse betöltötte a templomot. Felette álltak a szeráfok: mindegyiknek hat szárnya volt; kettővel eltakarta arcát, kettővel lábát, kettővel pedig repült. És egyik a másiknak kiáltott, és mondá: Szent, szent, szent az Úr, a Seregek Ura; mert tele van a föld az ő dicsőségétől. És a kapu oszlopai megmozdultak a kiáltó hangjától, és a ház füsttel telt meg."* Ézsaiás 6:1-4.

(2) *"És azonnal a Lélekbe kerültem, és íme, trónus állt a mennyben, és valaki ült a trónon... A trón körül huszonnégy szék állt, és a székeken huszonnégy vén ült, fehér ruhákba öltözve, és fejükön aranykorona volt... és a trón előtt hét tűz lámpás ég, amelyek az Isten hét lelke. És a trón előtt volt egy kristálytiszta üvegtenger; és a trón közepén és körülötte négy élőlény állt, tele szemekkel elöl és hátul."* Jelenések 4:2, 4-6.

(3) *„És megmutatta nekem az élet tiszta, kristálytiszta vizének folyását, amely Isten és a Bárány trónjából fakadt."*Jelenések 22:1.

Mivel az Ézsaiás által látott trón egy „sereg" (kíséret) volt, és mivel amikor belépett a templomba, „a kapu oszlopai megmozdultak annak hangjától, aki kiáltott, és a ház füsttel telt meg" (Ézsaiás 6:1, 4), ezért ez egy utazó trón, míg a Jelenések 4-ben látható, amely előtt a „üvegtenger" van, és a Jelenések 22-ben látható, amely előtt az *„élet folyója"* van, mindkét trón helyhez kötött.

Bár az, amelyet Ezekiel látott, hasonló ahhoz, amelyet Ézsaiásnak mutattak, mégis különálló és elkülönült trónokról van szó, mert Ézsaiás látomásában mindegyik „szeráfnak" hat szárnya van, míg Ezekiel látomásában mindegyik „kerubnak" csak négy. Ráadásul az utóbbiakban a kerubok a trón alatt álltak, míg az előbbiekben a trón felett. Így tehát négy trónról van szó – kettő áll, kettő pedig mozog.

A Jelenések 4. fejezetében és a Jelenések 22. fejezetében szereplő trónok helyét meghatározva először is megjegyezzük, hogy az utóbbi, amelyből az „élet folyója” ered, a Jelenések írója szerint „Isten és a Bárány trónja” – az, amelyen Krisztus ült Isten jobbján feltámadása után. Az előbbi, amely előtt az üvegtenger van, (szintén János véleménye szerint) a mennyei szentély legszentebb helyiségében található, mert János „hét tűzlámpást” látott előtte (Jelenések 4:5) – a szentély berendezési tárgyát. „Amikor János apostol látomásban megtekinthette az égben lévő Isten templomát, ott „hét tűz lámpást látott égni a trón előtt”. – A nagy küzdelem, 414. oldal.

Aztán az Atyáról és a Fiúról, akik elhagyták Isten és a Bárány trónját – ahol az élet folyója van – és átmentek a trónhoz, ahol az üvegtenger van, ezt olvassuk: „Láttam, hogy az Atya felállt a trónról, és lángoló szekéren bement a szentek szentjébe, a függöny mögé, és leült. Akkor Jézus felállt a trónról,... Akkor egy felhős szekér, kerekeként lángoló tűz, angyalokkal körülvéve, odajött, ahol Jézus volt. Ő felállt a szekérre, és elvitte a legszentebb helyre, ahol az Atya ült.” – Korai írások, 55. oldal.

Ugyanezt az eseményt, ahogyan látta, Dániel így írja le: „*Láttam, hogy a trónusok le lettek vetve, és* az Öregek Örege ült, akinek ruhája fehér volt, mint a hó, és feje haja, mint a tiszta gyapjú; trónusa tűzfényes volt, és kerekei égő tűz. Tűzfolyamok áradtak előtte, és ezer ezer szolgált neki, és tízezer tízezer állt előtte; az ítélet meg lett hozva, és a könyvek megnyíltak.” Dániel 7:9, 10.

Szerda, május 14

Népe között lakozó Isten

A sátor négy oldalán egy-egy domináns törzs volt. A Mózes 2. könyve szerint kik voltak ezek a négy domináns törzs?

„A keleti oldalon... a Júda táborának zászlaja alatt álljanak fel a seregeikkel...” Mózes 2:3

„A déli oldalon álljon Rúben táborának zászlaja a seregeik szerint...„ 2Mózes 2:10

„A nyugati oldalon álljon Efraim táborának zászlaja a seregeik szerint...” 2Mózes 2:18

„Dán táborának zászlaja álljon az északi oldalon a seregeik szerint...” 2Mózes 2:25

Mindegyik törzsnek pontosan meghatározták a helyét. Mindegyik törzsnek a saját zászlója alatt kellett menetelnie és saját zászlója mellett letáboroznia, mégpedig úgy, ahogy az Úr megparancsolta nekik. “Az Izrael fiai, kiki az ő zászlója alatt, az ő atyáik háznépének jeleivel járjon tábort, a gyülekezet sátora körül járjon tábort annak oldalai felől. Amiképpen tábort járnak, aképpen induljanak, kiki az ő helyén, az ő zászlója mellett” (4Móz 2:2.17). Annak a kevert népségnek azonban, amely még Egyiptomban csatlakozott Izraelhez és jött velük, nem engedték meg, hogy a törzsek mellett a tábor területén foglalják el szálláshelyüket. A vegyes sokaságnak a tábor határán kívül kellett tartózkodnia. Még ivadékaikat is ki kellett zárni az izraeliták közösségéből egészen a harmadik nemzedékig (5Móz 23:7-8). PP 335.3

A kerubok arca megegyezik a Jelenésekben szereplő állatokéval, ezért mindkettőnek szükségszerűen kiegészítő jelentése van, amelynek kulcsát János adja meg: „És új éneket énekeltek, mondván: Méltó vagy, hogy a könyvet vedd, és annak pecsétjeit feltörd, mert megöltek, és megváltottál minket Istennek a véreddel, minden nemzetségből, nyelvből, népből és nemzetből.” Jelenések 5:9.

Csütörtök, május 15

Lucifer bukása

Olvassa el Ezékiel 28:11–17 és Ézsaiás 14:12–14. Mi vezetett Lucifer bukásához? Hasonlítsd össze ezeket a szakaszokat a Jelenések 14:1–12-vel. Hogyan segít a Lucifer bukása és az emberiség Krisztusban elfoglalt magas helyzete közötti ellentét abban, hogy megértsd, mi történik a Jelenések 14-ben?

„A bűn abból származik, aki Krisztus után a legmagasabb rangot élvezte Isten kegyelmében, és a leghatalmasabb és legdicsőségesebb volt a menny lakói között. Bukása előtt Lucifer a fedőkerub volt, szent és szennyezetlen. Isten prófétája kijelenti: „Tökéletes voltál a te utaidban attól a naptól fogva, hogy teremtettél, míg gonoszság nem találtatott benned.” [Ezékiel 28:15.] A mennyei seregben béke és öröm uralkodott, tökéletes alávetésben a menny akaratának. Az Isten iránti szeretet volt a legfőbb, a egymás iránti szeretet pedig pártatlan. Ilyen volt a helyzet a bűn megjelenése előtt évszázadokon át.” 4SP 316.3

„Azok, akik úgy járnak, ahogy Krisztus járt, akik türelmesek, szelídek, kedvesek, alázatosak és szerények, akik Krisztussal egy igába fognak, és viselik terheit, akik úgy vágynak a lelkekre, ahogy ő vágyott rájuk – azok be fognak lépni Uruk örömébe. Krisztussal együtt látni fogják lelke szenvedéseit, és megelégedettek lesznek. A menny diadalmaskodni fog, mert a Sátán és angyalai bukása által a mennyben keletkezett üres helyeket az Úr megváltottai fogják betölteni.” RH 1900. május 29., 12. bekezdés

A Bárány, aki először a mennyei trón előtt állt, később a 144 000-rel együtt a földön, a Sion hegyén áll, míg a trón körül álló vének és a négy élőlény a mennyben maradnak.

Mivel János látta a 144 000-et a Bárannyal a Sion hegyén állni, miután az ítélet meghozatala és lezárása megtörtént, az esemény következésképpen sem az ítélet előtt, sem után, hanem közben történik.

És most emlékezzünk arra, hogy János látomása a „Sion hegyén álló Bárányról" (Jelenések 14:1) Krisztust Megváltóként mutatja be, míg látomása a „Júda törzséből való Oroszlánról", aki az ítélet előtt áll, Krisztust Királyként mutatja be. Összefüggésben ezek azt mutatják, hogy míg Ő akkor Megváltó, ugyanakkor a királyok Királya is.

Most, hogy már világos, mikor jelennek meg a 144 000, fokozódik az érdeklődés irántuk, hogy kik is ők. Mivel a Bárány követői (keresztények) és „Jákób fiai" is, ezért ők – valóban izraeliták, nem pogányok.

Mivel a 144 000 az „első gyümölcs", ezért kell lennie második gyümölcsnek is, mert ahol van első, ott kell lennie másodiknak is. És mivel az első gyümölcsök „Isten szolgái", ezért később el kell őket küldeni minden nemzethez, hogy összegyűjtsék a második gyümölcsöket (Ézs 66:19, 20) – a nagy sokaságot (Jel 7:9), amelyet János látott, miután meglátta a 144 000 pecsételőjét.

Az a tény, hogy „szájukban nem találtak hazugságot" (Jelenések 14:5), egyértelműen azt mutatja, hogy csak a tiszta evangéliumi igazságot hirdetik, és szavaik ugyanolyan tekintélyesek és kötelezőek, mint a próféták és az apostolok írott szavai. Valójában ezek az első gyümölcsök még nagyobb hatalommal és tekintéllyel vannak felruházva: „Azon a napon az Úr megvédi Jeruzsálem lakóit, és a gyenge közöttük azon a napon olyan lesz, mint Dávid, és Dávid háza mint Isten, mint az Úr angyala előttük." Zak. 12:8.

Május 16., péntek

További Tanulmányozásra

Az ezeréves királyságot hat egymást követő esemény vezet be, a következő sorrendben: (1) Isten elpusztítja a képmutatókat az egyházban; (2) elhívja a sajátjait a nemzetek közül, és bevezeti őket a megtisztított egyházba – a Királyságba; (3) lezárja a próbaidőt; (4) elpusztítja a gonoszokat; (5) feltámasztja az igazak halottjait és elragadja az igazak élőit; (6) és végül megsemmisíti a földet.

E hat végső esemény beteljesedésével, amelyet a Biblia a világ végének nevez, örökre lecsukódik a bűn és a megváltás évszázadokig tartó drámájának függönye.

Milyen csodálatos felvonulás lesz, amikor minden kor megváltottjai a tiszta és áldottak között vonulnak majd a mennyei helyeken, az arany utcákon.

1. A nagy felvonulást kísérve látjuk a megváltottaknak minden korszakban szolgáló angyalok millióit.

2. Mózes, a feltámadottak előképe és az első ember, aki a Bibliában írt, fehér ruhában és ragyogó aranykoronával a fején, a feltámadottak vezetőjeként vonul előre. Azok a feltámadottak, akiket ő képvisel, a 4. osztályba tartoznak, fehér ruhákba öltözve és aranykoronával a fejükön.

3. Ezután látjuk a jó, ártatlan Ábelt, aki a mártírokat képviseli, dicsőséges fehér ruhában, ruhája szélén vörös szegéllyel, és vezeti a minden korból származó milliókból álló mártírok (3. osztály) seregét, akiknek ruhája pontosan olyan, mint vezetőjüké, Ábelé.

4. Most meglátjuk a jó öreg Enochot, akinek feje körül ragyogó fehér koszorú van: fölötte egy gyönyörű, a napnál is fényesebb korona, jobb karján pedig egy dicsőséges pálmaág. Ő vezeti és képviseli a nagy, elragadtatott sokaságot, akik mind tiszta fehér ruhákba vannak öltözve, kezükben pálmaágak, fejükön aranykoronák.

5. Az utolsó megváltott, a bátor Illés, vállától a lábáig ragyogó fehér köpenyben: a legcsodálatosabb társaság típusa és vezetője, bár számuk kevés. Különleges társaság, különleges tapasztalattal, királyi papság, a 144 000, tiszta fehérben, válluktól a lábukig ragyogó köpenyben, koronájukon csillagokkal. Jelenések 14:5: „És nem találtak hazugságot a szájukban, mert Isten trónja előtt hibátlanok.”

6. Ha az Isten fiai (Ádámok) más világokból Jób 1:6 szerint jelentek meg az Úr előtt egy tanácskozáson, akkor biztosan nem zárhatók ki az örökkévalóság végtelen kiterjedésében a legcsodálatosabb és egyetlen felvonulásból az Isten fiai (Ádámok) az összes világból.

7. Végül Jézus és a fenséges, mennyei sereg, tízezernyi és ezernyi angyal. Milyen csodálatos gyülekezet lesz az! Találhatunk-e ennél harmonikusabbat az egész Bibliában? Észrevehető, hogy ismét megjelenik a teljes bibliai szám, a „hét”, amely nem lehet több vagy kevesebb, és mégis mindent magában foglal. Nem kellene ez felkeltenie érdeklődésünket és buzgalmunkat, amikor látjuk, milyen dicsőséges esemény vár Isten hűséges népére?

További tanulmányokért forduljon bizalommal:

WhatsApp: (+49)157-508-25-635, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org